

iftand til at give Repræsentanter for Arbejdere og Arbejdsgivere Sæde i en saadan Kommission, hvorfor man ogsaa kun ønsker Halvdelen af Medlemmerne valgte af Folkerepræsentationen. Naar nu dette maa staa fast, og naar jeg gaar ud fra, at det, saafremt Udvalgets Anmærkning vedtages, i det Hele vil blive Regjeringens Opgave at sammensætte Kommissionen saaledes, at ogsaa Folke-repræsentanter faae Sæde i den, saa forekommer det mig ikke muligt, at Kommissionen skulde ville hævde for sig den Opgave, som det ærede Medlem anviste den, ligesom jeg heller ikke tror, at den vil tage det til Kettesnor, som det ærede Medlem ligeledes vilde anvise den, nemlig at forholde sig passiv eller dog kun kritisk til, hvad der maatte blive den forelagt. Sigt kunde maaske blive Tilfældet med Kommissionen, naar Flertallet blev Folkethingsmænd, men ikke naar man tænker at bringe egentlige Arbejdere sammen med Andre, dermed mener jeg naturligvis saadanne Mænd, der slutte sig til saadanne yderliggaaende Anskuelser, at de maaske nok kunde finde nogle her i Salen, der ville tage sig lidt af dem, uden dog at finde fuldgyldige Repræsentanter for deres Anskuelser. Det ærede Medlem for Sorø Amts 3die Valgkreds ansaa det for en konstitutionel Ting at nedsætte en saadan Kommission, som Regjeringen har foreslaaet; navnlig fordi han mente at kunne karakterisere den som et Fællesudvalg? Men det er den jo slet ikke; den kan jo paa ingen Maade falbes et Fællesudvalg i politisk Forstand. Ganste vist vil der rimeligvis findes Medlemmer af begge Rigsdagens Afdelinger i den; men ved Siden deraf vil der jo ogsaa findes et lige saa stort Antal af andre Mænd, der ikke høre til Rigsdagen, og den vil altsaa faae en helt anden Karakter og dens Forhandlinger og Indstillinger ville blive helt andre end dem, man kunde vente fra en parlamentarisk Kommission eller fra et af begge Rigsdagens Thing nedsat Fællesudvalg. Jeg kan altsaa ikke antage, at der paa nogen Maade ved den Sammensætning af Kommissionen, som ogsaa jeg nærmest maatte ønske, vil blive gjort det allermindeste Skaar i de Forhandlinger, som til Slutning muligen maatte komme til at finde Sted mellem Folkerepræsentationens to Afdelinger. Naar man har ment, at Kommissionen, saaledes som den er foreslaaet af Regjeringen, maatte komme til at bestaa halvt af Medlemmer, der vilde formulere deres Anskuelse i Overensstemmelse med Regjeringens, saa vil jeg dertil sige, at naar man virkelig tillige vilde bringe Arbejdere derind, som tænkte noget forskjelligt fra Flertallet i dette Thing, saa vilde man jo i alt Fald ved Siden deraf opnaa den Fordel, at de vil Leilighed til at formulere disse deres Anskuelser paa en mere bestemt Maade, end de kunne faae Leilighed til overfor en parlamentarisk Kommission. Slutelig skal jeg kun gjøre en eneste Bemærkning, som dog maa staa fast overfor alle Udtalelser af forskjellige ærede

Medlemmer og navnlig ligeoverfor det ærede Finantsudvalgs Medlemmer, hvoraf flere jo have udtalt sig halvt imod det Foreslaaede og tilbøieligt taget forskjellige Reservationer, at, naar der af Regjeringen er foreslaaet nedsat en Kommission og Udvalget enstemmig, om end med et vist Forbehold, indstiller til Thinget at bevilge en saadan Kommission, saa maa deri ogsaa ligge en Ubefaling, en Opfordring for Thinget til enstemmig at stemme for Bevillingen. Jeg for mit Vedkommende er som sagt villig til at stemme for den, men ikke villig til at stemme for den af Udvalget foreslaaede Anmærkning.

Judenrigsministeren (Lobiesen): Med Hensyn til Vædringsforslagene under Nr. 109, 112, 114 og 115 skal jeg indskrænke mig til at anmode det høitærede Thing om at stemme for dem. — Svad Vædringsforslaget under Nr. 113 angaar, da tør jeg ogsaa anmode Thinget om at stemme for det, idet jeg for mit Vedkommende ikke kan finde Noget at erindre imod, at Kommissionen betragtes som en af Regjeringen nedsat Kommission til Undersøgelse af Arbejderforholdene. Jeg skal ikke indlade mig videre paa denne Sag, men kun gjøre et Par Bemærkninger i Anledning af, hvad det ærede Medlem for Sorø Amts 3die Valgkreds (Tauber) nylig yttrede, at Regjeringen i denne Sag ikke havde noget Standpunkt. Jeg skal i den Henseende kortelig henpege paa, at, da Arbejderpørgsmaalet reistes herhjemme og fik et vist Omfang, satte Regjeringen strax en statistisk Undersøgelse af Arbejderforholdene i Gang, og det en Undersøgelse af et meget betydeligt Omfang. Jeg beder ærede Medlemmer erindre, at det ikke alene var første Gang, at en saadan Undersøgelse blev foretaget herhjemme, men at man overhovedet ikke mig bekendt nogetsteds har foretaget en saadan Undersøgelse i dette Omfang. At man, uagtet man maatte gaa ad den Vej, som man slog ind paa, idet man for en stor Del maatte henvende sig til Befolkningen selv, som ikke kunde siges at være særlig egnet til at tage disse Forhold under nøie Overveielse og nøie at bevare dem, dog maatte være tilfreds, meget tilfreds med det Udbytte, der kom til at foreligge, tror jeg Ingen tør benægte, medens Regjeringen paa den anden Side under ingen Omstændigheder vil udgive disse Oplysninger for Andet eller Mere eller Paalideligere, end de i Virkeligheden ere. Dette foranledigede dengang Regjeringen til at fremkomme med Ønsket om Nedsættelse af en Arbejderkommission, der kunde træde til for at supplere disse Oplysninger. Dette blev nægtet. Jeg beder dernæst erindret, at Regjeringen strax fra første Jærd af uanmodet indtog sin Position i denne Sag, og jeg beder endvidere erindret, at det næste Skridt, som Regjeringen foretog, var Indbringelsen og Gjennemførelsen af et Lovforslag om Børns og unge Menneskers Arbejde i Fabrikker, et Lov-